MEMO/12/12

Straatsburg, 17 januari 2012

Inbreuken: veelgestelde vragen

Wat zijn de verschillende fasen van de inbreukprocedure?

Overeenkomstig artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) is de Commissie, als hoedster van de Verdragen, bevoegd om juridische stappen te ondernemen tegen een lidstaat die zijn verplichtingen uit hoofde van het EU–recht niet nakomt.

De inbreukprocedure begint met een verzoek om informatie (een "schriftelijke aanmaning") aan de betrokken lidstaat, dat binnen een bepaalde termijn, meestal twee maanden, moet worden beantwoord.

Wanneer de Commissie de informatie niet toereikend acht en tot de conclusie komt dat de betrokken lidstaat de krachtens het EU-recht op hem rustende verplichtingen niet nakomt, kan zij een formeel verzoek tot naleving van het EU-recht sturen (een "met redenen omkleed advies"), waarin de lidstaat wordt verzocht de Commissie binnen een bepaalde termijn, meestal twee maanden, de maatregelen mee te delen die zijn genomen om het EU-recht na te leven.

Wanneer een lidstaat er dan nog niet in slaagt het EU-recht na te leven, kan de Commissie besluiten de lidstaat voor het Hof van Justitie te brengen. In ongeveer 95% van de inbreukzaken komen de lidstaten de krachtens het EU-recht op hen rustende verplichtingen echter na voordat zij voor het Hof worden gebracht. Indien een lidstaat door het Hof wordt veroordeeld, moet hij die maatregelen nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest.

In het specifieke geval van lidstaten die richtlijnen niet hebben omgezet binnen de termijn die is bepaald door de Raad van ministers van de EU en het Europees Parlement, kan de Commissie het Hof verzoeken om reeds in zijn eerste arrest over de zaak een financiële sanctie aan de betrokken lidstaat op te leggen. Deze door het Verdrag van Lissabon ingevoerde mogelijkheid is opgenomen in artikel 260, lid 3, VWEU.

Wat gebeurt er indien een lidstaat het arrest van het Hof niet uitvoert?

Indien een lidstaat, ondanks het eerste arrest, nog steeds geen maatregelen neemt, kan de Commissie op grond van artikel 260 VWEU een nieuwe inbreukprocedure inleiden, waarbij alleen een schriftelijke waarschuwing wordt gestuurd voordat de lidstaat opnieuw voor het Hof wordt gebracht.

Indien de Commissie een lidstaat opnieuw voor het Hof brengt, kan zij voorstellen dat het Hof financiële sancties oplegt aan de betrokken lidstaat, afhankelijk van de duur en de ernst van de inbreuk, en de omvang van de lidstaat. Er zijn twee soorten sancties:

- een forfaitaire som, afhankelijk van de sinds het eerste arrest van het Hof verstreken tijd;
- en een dwangsom te betalen voor elke dag na het tweede arrest van het Hof totdat de inbreuk is beëindigd.

Wie neemt de uiteindelijke beslissing over de sancties?

Financiële sancties worden voorgesteld door de Commissie en het Hof kan de voorgestelde bedragen in zijn arrest wijzigen.

Wat is de rol van de Commissie?

De Commissie is de hoedster van de Verdragen. Het is haar rol en verplichting het openbare belang te beschermen. De procedure is geregeld in het Verdrag (fasen, termijnen) en kan ook een verwijzing van een lidstaat naar het Hof van Justitie van de Europese Unie omvatten.

Het besluit om een inbreukprocedure tegen een lidstaat in te leiden, wordt door het college genomen. Dit besluit is gebaseerd op een nauwkeurige en objectieve juridische analyse door de diensten van de Commissie, waarbij de door de partijen verstrekte stukken en informatie en eventuele klachten worden onderzocht.

De besluiten van de Commissie over inbreuken worden een keer per maand ingezameld in het kader van een alomvattend proces waarbij meerdere beleidsterreinen zijn betrokken. Deze besluiten worden openbaar gemaakt.

Voor de recentste statistische gegevens over inbreuken in het algemeen, zie:

http://ec.europa.eu/community_law/infringements/infringements_nl.htm